

Pasiruošimo programa "Link LJD 2010"

2010 Gegužė
Kelkis, imk ir eik

*"Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: **kelkis, imk savo neštuvus ir eik** namo!" Šis atsikėlęs tuojau **pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau.**" (Mk 2, 10-12 eil.)*

➔ Katechezė

Šio mėnesio tema susideda iš tų pačių Jėzaus žodžių, kurie mus įkvėpė V Lietuvos Jaunimo Dienoms 2010 – „Kelkis ir eik!“ Atleidęs paralyžiuotajam nuodėmes, t.y. išgydęs jį viduje, Jėzus nesustoja. Tam, kad visi žinotų ir patirtų, jog atleidimo žodžiai yra turintys galią, Jėzus pastato vyrą ant kojų, liepia pasiimti neštuvus ir keliauti namo. Kodėl šis Jėzaus paliepimas mums pasirodė įdomus ir vertas dėmesio?

Sulig Jėzaus žodžiais „kelkis, imk savo neštuvus ir eik“, visų susirinkusiųjų akivaizdoje įvyksta stebuklas. O Evangelijoje aprašomi stebuklai turi keturis tikslus. 1. Pirmiausiai, Jėzaus stebuklu parodoma, jog Dievas veikia matydamas žmogaus rūpesčius, jis

nepalieka jo varge. 2. Atleisdamas paralyžiuotajam nuodėmes ir pakeldamas jį iš kaustančios ligos, Jėzus apreiškia save kaip Mesiją. Stebuklai įrodo Jo dievišką galią. 3. Jėzaus stebuklas yra ženklas to, kas vyksta Bažnyčios teikiamo sakramento metu. 4. Galiausiai, per tai Jėzus nukreipia mus į būsimus laikus arba kitaip tariant – eschatologinę realybę, kai nebebus jokio blogio, jokios nuodėmės, vien mylintis Dievo artumas.

Pažvelkim po truputį į stebuklo prasmę, o tada kelsim klausimą, ką tai gali reikšti man, mano gyvenime šie Jėzaus žodžiai: „kelkis, imk ir eik“.

Morkaus evangelijoje matome dvigubą pagalbą: keturi vyrai

pasirūpina savo bičiuliu atnešdami jį pas Jėzų, o Šis pagydo paralyžiuotąjį iš jo dvigubos negalios. Žmogiškas ir dieviškas gailėstingumas apsikabina. Žmogiškas ir dieviškas gailėstingumas veikia išvien. Dievas regi žmonių pastangas kylančias iš tikėjimo, Jis žavisi mūsų noru artėti link Jo. Jis atsiliepia taip, kaip atsilieptų tik labiausiai mus mylintis žmogus, kaip atsilieptų Tėvas. Pamenu pasakojimą, kai vienas žmogus žūt būtinai norėjo sudėtingos operacijos, kad galėtų bent šiek tiek būt mažiau priklausomas nuo jį slaugiusių, o daktaras, gerai pažinojęs tą žmogų pasakė: „bet ar tu supranti, kad mums tavęs tokio, koks esi“. Taip ir Dievas, besirūpindamas mumis, pirmiausiai mus priima tokius kokie esame. Žmonės dažnai galvoja, jog reikia būtinai pasikeisti, kad būtum labiau mylimas, bet ne visada tai teisinga.

Tačiau, net ir priimdamas paralyžiuotąjį tokį, koks jis yra, Jėzus padaro stebuklą. Stebuklas dėl stebuklo Jėzaus nedomintų, tačiau kilus diskusijai su Rašto aiškintojais, Jėzus savo dievišką galią atleisti nuodėmes patvirtina regimu ženklu: po Jėzaus paliepimo paralyžiuotasis pakyla iš savo neštuvų ir visų akyse nueina sau. Kiekvieną kartą, kai einame išpažinties ir gauname

nuodėmių atleidimą, esame lygiai taip pat prikeliame iš mus slėgusio paralyžiaus. Tai sakramentinė realybė - per regimus ženklus leisti įvykti tam, kas neregima, bet ji ne mažiau reali ir veiksminga. Per kunigo išstartus atleidimo žodžius pats Dievas mums suteikia malonę pakilti, išsitiesti ir nueiti atgavus žmogišką orumą. Kai žmogus priėmęs dievišką gailėstingumą pagyja, jis tampa nauju kūrinium. Tokia būklė mums tarsi akimirksniu atskleidžia būsimą realybę: tuomet, kai džiaugsimės mūsų Kūrėjo artumu, mums nebeturės galios jokie sunkumai, trūkumai, suklydimai. Tiek mes, tiek į mus bus žvelgiama Prisikėlusio Kristaus akimis.

Ką šie žodžiai: „kelkis, imk ir eik“ ištarti su dievišku autoritetu, galėtų reikšti mums šiandien? Iš ko turėtume pakilti ir link kur eiti? Pagalbon pasitelksiu patį Dievo žodį, kuris yra kaip žibintas ieškančiajam. Prisiminkim visas vietas Naujajame Testamente, kuriose kas nors kyla, pakyla, keliasi. Pirmiausiai atsiminsim Sinagogos vyresniojo mirusią dukterį, kurią Jėzus prikelia žodžiais: „Talita kum – mergaitė, sakau tau, kelkis“ (Mk 5, 41) Mergaitė atsikėlė, ėmė vaikščioti, o visi liko nustėrę iš nuostabos. Paskui atsiminsim Betzatos ligonį, 38-erius

metus išgulėjusį be pagalbos. Jėzus jam taip pat pasakė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik“ (Jn 5, 8). Vėliau išgirsime sūnaus palaidūno žodžius: „Kelsiuos, eisiu pas Tėvą ir sakysiu: „Tėve, nusidėjau dangui ir tau...“ (Lk 15, 18). Dar prisiminsim Lozorių besikeliantį iš mirties. Galop, paties Jėzaus suklypimą ir prisikėlimą nešant kryžių ir t.t. Visi šie kėlimaisi: iš ligos, iš mirties, iš kančios, iš paklydimo nuveda prie Kristaus prisikėlimo. Tai atveria mums viltį, kad ir kas benutiktų: nei liga, nei mirtis, nei kančia neturi paskutinio žodžio. Mylėdamas mus be galo, Jėzus paliko mums būdą prisikelti, atsistoti, nebevergauti. Per nuodėmių atleidimą mes lygiai taip pat prikeliame iš sielos paralyžiaus, iš dvasinės mirties, į Dievo vaikų vertą gyvenimą. Jėzus mus ragina priimti jo kvietimą, atsiliepti laisvai, grįžti pas mylintį Tėvą gyvybe trykštančia širdimi.

Kiekvienas susitikimas su Jėzumi nėra be pasekmių. Kiekvienas Jėzaus „pagautasis“, išgydytasis ar prikeltasis gauna misiją. Mūsų evangelijos paralyžiuotajam liepiama keltis ir eit namo. Beje, namai dažniausiai reikalingi mūsų liudijimo! Sugautai nusidėjėlei, Jėzus liepia eiti ir daugiau nebenusidėti (Jn 8, 11). Samarietei, sutiktai prie šulinio – „Eik, pakviesk savo vyrą

ir sugrįžk čia“ (Jn 4, 16). Įstatymo mokytojui, papasakojusiam apie gailestingąjį samarietį, Jėzus sako: „Eik ir tu taip daryk“ (Lk 10, 37), o mokiniams Jėzus liepia: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“ (Mk 16, 15) ir t.t.

Mums, ruošiantis Lietuvos Jaunimo Dienoms, belieka paklausti savęs, iš kur turėčiau pakilti, o Lietuvos Jaunimo Dienose būti atviram priimant misiją, kad ir kur Jėzus besįstų.

Šarūnė Jasiūnaitė (VAJC)

➔ Klausimai-atsakymai

Šia skiltimi esat kviečiami naudotis kūrybiškai: jei manote, kad geriau padiskutuoti patiems duotais klausimais, užuot puolus skaityt atsakymus, kurie yra tik viena iš daugelio galimybių duoti vienokią ar kitokią paaiškinimą, taip ir darykit.

1) Kartais atrodo, kad keliamės šimtus kartų iš savo ydų ar nuodėmių, bet ima svirt rankos, kai vėl ir vėl grįžti atgal po labai trumpo laiko?

Visiems taip būna, net šventiesiems, tik vieni save labai dėl to kaltina, kiti nesureikšmina, dar kitiems nei šilta, nei šalta. Turiu patirtį, kai bandžiau atleist mane įskaudinusiam žmogui. Tiesiog stengiausi melstis už jį, mintyse laimint, padaryt dėl jo kokias nors teigiamas smulkmenas, kurių jis nei pastebėdavo, nei būtų sugalvojęs pastebėt, o savo esmėje nieks nesikeitė. Įskaudinimas vis pargrįždavo ir apsirangydavo aplink mintis, aplink atmintį, aplink širdį. Bet syki, vienas kunigas liepė padaryt valios aktą, kaip jis įvardino, ir garsiai jam atsakyt: noriu aš atleist ar ne. Pamaniau: taip, nesugebu iš savęs nieko, tai ne mano jėgoms, tačiau noriu! Noriu norėti atleisti

ir amžiams užmiršti nuoskaudą. Būtent – noriu norėti, nes kitaip dabar nepajėgiu. Ir Dievas priima tą troškulį, tą troškulio kankinystę. Juk jis pats troško mylėt ant kryžiaus, nors iš jo buvo tik tyčiojamas: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti.“ Nereikia bijoti savo silpnumo, nereik bijot, kai žmonėms tampa nebeįdomus dėl savo silpnumo, nes Jėzus atėjo ne pas sveikąsias, bet pas sergančias „avis“. Svarbiausia yra nesislėpt už krūmų, bet grįžti vėl ir vėl pas Tėvą ar bent jau leistis būt nuneštam draugų, kurie nori tau padėti.

Kaip pagalvoju, apaštalas Petras buvo ne ką geresnis už Judą: tik vienas išsižadėjo mokytojo vieną kartą ir nebegalėdamas nei sau atleist, nei priimt atleidimo pasitraukė iš gyvenimo, o kitas išsižadėjęs tris kartus, sugrįžo prie Jėzaus ir nesustojęs ties savo silpnumu, taip toli nuėjo, kad mirė kankinio mirtimi už tą, kurio išsigynė.

2) Kaip atpažint savo misiją?

Kai Dievas mane siuntė konkrečiai misijai, jis leido viską suprasti, ne parodydamas stebuklą ar šnekėdamas per sapnus, bet

įdėdamas labai stiprų troškimą į širdį to, ko jis ir pats nori. Tačiau įdėjęs didelį troškulį pagelbėti žmonėms dėl Kristaus jų kentėjimuose, neatėmė iš manęs nei kūrybos, nei vaizduotės. Širdimi, jausmais, protu, netgi nekantrumu supratau, kad tiesiog būsiu nelaiminga, jei neatsiliepsiui į tą visą mane apėmusį troškulį. Tačiau, turėjau apsispręst kur, pas ką, su kuo, kada aš tuo užsiimsiu konkrečiai. Ir čia Dievas laukia mūsų bendradarbiavimo. Lygiai taip Jėzus pasielgė ir Kafarnaume. Jis skelbė žodį, o keturi jaunuoliai, tarsi pagauti nevaldomo entuziazmo, atsiliepė į Jėzaus žodį, atnešdami pas jį draugą ant neštuvų. Mes galim tik spėlioti, ką Jėzus kalbėjo, bet labai norint jį galima išgirsti. O tada nebėra ribų norui atsiliepti, net jei tą atsakymą reiktų nuleist pro išardytą svetimų namų stogą.

3) Kodėl darydamas ženklus šiandien, Jėzus jų nebepalydi stebuklu, tam kad visi patikėtų?

Stebuklai vyksta, tik esam praradę paprastumą, kad juos pastebėtume. Panašiai daugelis yra užmiršę, ką reiškia būti išalkusiu, kad įvertintų maistą; užmiršę, ką reiškia ieškoti draugo ne internetu ir ne klubuose, kad jo neišmainytų

ar neišduotų taip lengvai ir t.t. Užmiršę žmonės, kad ir Jėzaus reikia ieškoti labiausiai savo širdyje, o ne vadovėliuose egzegetiškai išaiškinančiuose kiekvieną šv. Rašto eilutę.

O stebuklai, kurie vyksta sakramentinėj ar bendrai dvasinėj plotmėj reikalingi patirties, bet ne žodžių. Kurie praktikuoja sakramentus dažnai, liudija, kad negalėtų be jų gyventi – tai stiprybės šaltinis dvasiai. O kai dvasia „skrenda“, regis ir kūnas pakylėtas. Tada net sumuštą žmogų pakelti gatvėj tampa ne pareiga su pasišlykštėjimu, bet nuotykis bei praturtinanti patirtis. O ar gali būt didesnis stebuklas, nei sugebėt žvelgti gyvenimą dievišku žvilgsniu?

Šiandien, Dievas leidžia stebuklams vykti, naudodamasis taip pat gera mūsų valia bei gyvenimo liudijimu.

➔ Asmeninė piligrimystė

Šv. Rašto ištrauka

„...čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: **kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!**“ Šis atsikėlęs tuojau **pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau.**“ (Mk 2, 10-12)

Klausimai apmąstymui:

- Kokius širdies troškimus ir kokias vidines dovanas atpažįsti savyje? Kaip manai, kokiame pašaukime (profesijoje, tarnystėje) jas galėtum tinkamiausiai „leisti į apyvartą“?

- Ar Tavyje yra baimių, kurios trukdo Tau žengti žingsnius ir bandyti atsiliepti į Jėzaus kvietimą keltis, eiti ir pilnai išgyventi Jo dovanotą mums gyvenimą?

- Kodėl paralyžiuotais lyg niekur nieko atsikėlė, pasiėmė savo neštuvus ir nuėjo? Kodėl jis nepuolė Jėzui į glėbį ir nepradėjo dėkoti?

Maldos intencijos

Melsk Dievą, kad dovanotų dėkotojančią širdį. Kad pirmiausiai nepamirštum Jam dėkoti už tai ką Jis jau davė, už talentus, kuriuos jau tau padovanojo. Prašyk, kad

Dievas stiprintų tavo troškimą gyventi pilną gyvenimą naudojant ir tarnaujant viskuo ką gavai iš Tėvo. Melsk Jo, kad sugebėtum kasdienybėje išlaikyti savo tikėjimą ir, kad kiekvienas stengtųsi su Dievu atlikti savo pareigas.

Užduotis – praktinis pasiūlymas

Antpopieriauslapelio užsirašyti šio mėnesio šv. Rašto ištrauką „...čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“ Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau.“(Mk 2, 10-12) ir numatytą savaitę nešiotis jį su savimi. Leisk sau pastebėti kaip dažnai prieš darydamas labai svarbų žingsnį ar atlikdamas eilinį paprastą darbą kreipiesi į Tėvą trumpa maldele, atodūsiu ir kaip dažnai padėkoji Jam už pavykusį darbą, už gerą įvertinimą ir kt. Kiekvieną kartą kai „pagausi“ save tai darant pažymėk kitoje lapelio pusėje tau patinkančiu būdu. Savaitės pabaigoje suskaičiuok ir padėkok Dievui už kiekvieną kartą kai į Jį kreipeisi.

➔ Bendruomenės prisistatymas

Judėjimas

Comunione e Liberazione Bendrystė ir išsilaisvinimas

Comunione e Liberazione - lietuviškai **“Bendrystė ir Išsilaisvinimas”** – kunigo don Luigi Giussani 1954m. Milane, Italijoje, įkurtas bažnytinis judėjimas. Ji labai greitai išplito visoje Italijoje ir šiandien veikia visuose žemynuose - apie 70 šalių. Judėjimo įkūrėjas ir charizmatinė asmenybė kun. L.Giussani (1922-2005), kurio kol kas tik trys knygos “Religinis jausmas” ir “Krikščionybės iššūkio ištakos” „Kodėl Bažnyčia?“ išleistos lietuvių kalba, nesako įkūręs kažką nauja, o tik pasiūlęs visiškai ir gyvai išgyventi krikščionybę.

Bendrystė ir išsilaisvinimas apibrėžiamas kaip judėjimas, nes nelaiko savęs organizacija (nėra stojamojo nei nario mokesčio) ar bažnytine struktūra, skiriančia ypatingą dėmesį kuriam nors vienam gyvenimo tikėjime aspektui ar kuriai nors vienai tikėjimo praktikai. Tai greičiau kvietimas dabartyje išgyventi Tradicijai artimą krikščionišką patirtį.

Mūsų judėjimo tikslas - pasiūlyti Kristaus buvimą kaip

vienintelį tikrą atsakymą visų laikų žmogaus esminiems poreikiams. Asmuo, atrandantis Kristaus buvimą ir norintis jam priklausyti, prie jo prisijungti ir paskatina judėjimą: jis savo atsivertimą ir liudijimą sieja su savo aplinka (šeima, darbu, mokykla, gyvenamuoju rajonu, visuomene ir t.t.).

1982 m. Italijoje atsiradusią Broliją sudaro suaugę žmonės, kurie laisvai apsisprendžia gyventi kartu, kad galėtų vieni kitiems padėti pagilinti savo patirtį ir tikėjimą. Dabar Lietuvoje yra Brolijos narių vieni *memores dominis* namai (pasaulietinė pašaukimo forma mūsų judėjime).

Judėjimo istorija Lietuvoje prasidėjo nuo 1993 m. lapkričio mėnesio, kai du mūsų draugai italai Maurizio ir Roberto atvyko į Vilnių. Pradžioje jie buvo tik dviese. Tačiau po kurio laiko prisijungė daugiau žmonių, maloniai nustebintų jų žmogiškumo, simpatiškumo ir gyvenimo būdo. Ir nei kalbos, kultūros ar tautybės barjerai nebuvo kliūtis būti kartu.

Skirtingi veidai, bet ta pati istorija

Judėjimo *Bendrystė ir išsilaisvinimas* skleidžiamos idėjos ir tikslai įgyvendinami bendrai dalyvaujant kokioje nors veikloje – Bendruomenės mokykloje, karitatyvinėje veikloje, rekolekcijose, Šv. Mišiose, studijų savaitgaluose, vasaros stovyklose, krepšinio varžybose, chore. “Būnant

kartu suprantame, kad sekimas Kristumi kyla ne dėl sentimentų, o iš teisingos proto ir širdies sampratos, ir kad „krikščionybė, nors ir būdama į išganymą vedančių doktrinų bei taisyklių visuma, pirmiausia yra susitikimo įvykis“ (L.Giussani).

Kasdienybėje nepakanka vien tik prisiminti, kad Kristus yra. Reikia dar ir realaus, kūniško prisilietimo prie jo, kurį galima išgyventi kiekvieną dieną, darant pačius paprasčiausius dalykus.

Per Bendruomenės mokyklą, patį svarbiausią kassavaitinį bendruomenės susitikimą, skaitomi ir aptariami tekstai, kad lyginant juos su sava patirtimi būtų išugdomas krikščioniškas sąmoningumas ir apšviečiamas gyvenimas. *Šiomis dienomis skaitome pirmąją popiežiaus Benedikto XVI encikliką “Deus caritas est” (“Dievas*

yra meilė“) apie krikščioniška meilę ir gailėstingumą. Man pačiai netikėtai labai įdomu ir gražu. Sakau „netikėtai“, nes niekad gyvenime tokių dalykų neskaitydavau, o pradėjau, nes pasiūlė draugai. Ir tęsiu, nes tai domina mane pačią. (Eglė)

Kita svarbi mūsų judėjimo susitikimo su Kristumi liudijimo forma – karitatyvinė veikla, tenkinanti įgimtą žmogaus norą padėti kitam ir ugdanti asmenybės suvokimą. Jos metu judėjimo nariai eina į vaikų internatus ir ten kartu su vaikais leidžia savo laisvalaikį arba padeda jiems ruošti pamokas.

Rekolekcijos yra labai svarbus gilų ir sąmoningą krikščionybės suvokimą ugdantis renginys. Mes galime vieni kitiems padėti išgyventi kiekvieną akimirką, visą realybę pilnai, nežiūrėti į dalykus paviršutiniškai ir nelaikyti jų savaime suprantamais. Nežinau, kaip jums, bet man labai reikia šitos pagalbos, kurią randu šitoje draugystėje. Darydami dalykus kartu, mes juos darome pirmiausia dėl savęs, tam, kad mūsų gyvenimas taptų tikras, kad mes rastume tikrumą, bet tik būdami kartu mes tai galime pasiekti, galime suprasti daug dalykų, keistis, saugoti savo širdį - galime rasti pagalbą pažinti ir sekti Kristų. (Rimgailė)

Bendrai praleistas laikas besimokant studijų savaitgaliuose

yra tikrai gera galimybė suvokti, kad būnant Kristuje viskas yra įmanoma. Po šito studijų savaitgalio, aš jau nebėgiu žvelgti į reikiamybę mokytis taip paprastai, po būvimo ir išgyvento įvykio kartu - negalėsiu žvelgti į mokslus taip paprastai ir paviršutiniškai, nes tai ką gavau, tik pradžia tos gilumos, kuri yra neišmatuojama. (Rūta)

Atostogos ir moksleivių arba studentų vasaros stovyklos – tai galimybė pamatyti ir įsitikinti, kaip veikia žmonių laisvė, ir suprasti, kas yra svarbiausia gyvenant Kristuje. Aš labai džiaugiuosi nuvykęs į moksleivių stovyklą. Dienos prasidėjo, kaip ir visose stovyklose: dainos, malda, žaidimai ir t.t., bet paskui supratau kad judėjimas man nėra tik žaidimai, dainos, šokiai, buvimas kartu... Daug daugiau... Supratau kad judėjimas yra man laimė, tarsi kelias į laisvę... (Mindaugas).

Kiekvienas žmogus, atėjęs į judėjimą, ateina skirtingais būdais, bet jų tikslas yra vienas – Kristus. Galimybė susitikti su Kristumi dažnam tampa Meeting'as – lietuviškai Susitikimas, vienas iš svarbiausių judėjimo Comunione e Liberazione renginių, kuris vyksta Rimini, Italijoje. 1980m. prasidėjęs „Meeting'as“ tapo kasmetiniu renginiu, vykstančiu trečiąją rugpjūčio savaitę ir pritraukiančiu

daugiau nei 600 tūkstančių dalyvių. Šis kultūrinis, socialinis ir religinis vasaros susitikimas yra labiausiai lankomas festivalis pasaulyje. „Meeting'as“ – tai taip pat ir tarptautinis susitikimas. Nuo 2003 m. jame dalyvauja ir žmonės iš Lietuvos, kurie kartu su kitais savanoriais padeda įvykti šiam renginiui. Kai pirmą dieną mūsų

➔ Liudijimas

Kiekvieną iš mūsų į judėjimą pakvietė artimi žmonės. Kadangi apie judėjimą žinojome nedaug, viskas atrodė neįprasta: rytinė malda, bendruomenės mokykla, visų vienybė, paprastumas... Nuoširdus bendravimas ir visas tas Grožis, kuris buvo akivaizdus būnant kartu, mus kvietė pasilikti ir nesustoti ties tuo, kas buvo neįprasta. Visa bendruomenė žvelgė į mus be išankstinės nuostatos, paliekant laisvę Kristui perkeisti mus. Tik taip gali įvykti vienas gražiausių stebuklų - draugo pasikeitimas.

Mus labai žavi tai, kad judėjime kalbama ne tik apie Dievą, bet ir apie gyvenimą. Tikėjimas nėra tik malda, giesmės ir šv. Mišios. Tikėjimas lydi mus visą gyvenimą ir kiekvieną akimirką. Nuostabu, kad judėjimas siūlo tokį gestą kaip bendruomenės mokykla, kai skaitome tekstą,

atsakingasis pasakė, kad geriausias būdas dirbti yra savanorystė, nebuvau tuo tikras... Tačiau po kelių dienų supratau, kad taip pasakydamas jis neperdėjo. Iš tikrųjų, dirbti dovanai, be savanaudiškumo yra pats gražiausias dalykas, nes susitinki su Kristumi, o jei dirbti dovanai ir ne dėl Kristaus, tai nesąmonė... (Eugenijus)

jį lyginame su savo patirtimi ir dalijamės tuo, ką supratome, patyrėme, arba klausiamo, kas buvo neaišku. Bendruomenės mokykla yra ypatinga, nes jos metu mokomės pilnai išgyventi dabartį, tačiau tai

darome ne klausydamiesi pamokslų, o per draugų liudijimus. Jie mums suteikia galimybę pastebėti Kristaus veikimą kasdienybėje. Patirtis judėjime padeda įvertinti realybę ir suprasti gyvenimo vertę, neleidžia sustoti ties emocijomis, bet ragina gyventi atviromis akimis. Judėjime pamatome, kaip svarbu įvertinti tai, kas vyksta aplink, nes kitaip daug prarandame. Čia tampa akivaizdu, kad mus nuolat lydintis nepasotinamas troškimas yra ne „liga“, o žmogaus grožis, rodantis, kad esame sukurti Begalybei.

Įsileidę Kristų gauname šimteriopai, nes mūsų pomėgiai tampa dar svarbesni ir žvelgiame į juos kitaip - giliau. Mylėdami Kristų nebeturime dalinti savo širdies į

dalį: truputis pomėgiams, truputis mokslams, bet atvirksčiai - mylime viską pilna širdimi.

Draugų dėka supratome, kas yra mūsų lobis. Jis yra Tas, kuris gyvena dabar tarp mūsų ir kalba mums per draugus. Jono ir Andriejaus pasikeitimas po susitikimo su Kristumi yra toks pat kaip mūsų. Ta pati istorija prieš 2000 metų ir dabar. Tai yra akivaizdu, nes mes esame kitokie - tai pastebi draugai ir šeima. Tai yra faktas, kurį galima ignoruoti, bet jo negalima paneigti, nes tai būtų savęs apgaudinėjimas. Gyvenimas su Juo pradeda žydėti.

Julija, Elena, Martynas

➔ Veikla

Pasiūlymas veiklai - **Bendruomenės mokykla**

Peguy rašė: “Pokalbyje nesakyk: tai mano nuomonė ... , o sakyk: tai mano patirtis...”

Bendruomenės mokykla - judėjimo *Bendruomenė ir išsilaisvinimas* paties svarbiausio kassavaitinio susitikimo pavadinimas. Bendruomenės mokyklos tikslas yra būti tikra krikščioniško gyvenimo mokykla, kad ji, skaitant tekstus ir lyginant juos su sava patirtimi, išugdytų krikščionišką sąmoningumą ir apšviestų gyvenimą.

Reikalinga: vedantis diskusiją (moderuojantis) žmogus, pasirinktas bendras tekstas (kopijos visiems).

Kaip tai vyksta? Susitikimas pradedamas malda. Tada pradedamas garsiai skaityti pasirinktas tekstas ir jis tampa diskusijų ir pokalbių objektu. Tekstą skaito vienas atsakingas

žmogus. Pabaigus skaityti tekstą moderuojantis žmogus siūlo visiems dalintis savo patirtimi lyginant ją su tuo, ką perskaitėme tekste. Tokiu budu vyksta pokalbis, gali gimi ir diskusija, bet svarbiausias momentas, kad kiekvienas galėtų pasidalinti tuo, kas nutiko jo patirtyje lyginant su teksto turiniu.

Vedantis pokalbį žmogus pabaigoje pabrėžia svarbiausius momentus ir padeda geriau suprasti, koks yra krikščionybės požiūris į tai.

Šiomis dienomis skaitome pirmąją popiežiaus Benedikto XVI encikliką “Deus caritas est” (“Dievas yra meilė”) apie krikščionišką meilę ir gailėstingumą. Man pačiai netikėtai labai įdomu ir gražu. Sakau “netikėtai”, nes niekad gyvenime tokių dalykų neskaitydavau, o pradėjau, nes pasiūlė draugai. Ir tęsiu, nes tai domina mane pačią.

Eglė

➔ Atviro stogo diena

Gegužės 6 d., 18 val. (ketvirtadienį):

VILNIUJE,

Vilniaus arkivyskupijos pastoraciniame centre, Aušros vartų g. 12

KAIŠIADORYSE,

Kaišiadorių vyskupijos sielovados centre, Birutės g. 9

Bendruomenės mokykla - vyksta vieną kartą per savaitę antradienį
18.30 val. Vilniuje, Aušros vartų g. 12, 110 kab.

Gegužės 13 - 15 d. vyks studijų savaitgalis. Reikalinga išankstinė registracija i.zukovaite@yahoo.com. Savaitgalis vyks kaimo turizmo sodyboje, jis bus mokamas.

Gegužės 28 d., 18 val. - Dokumentinio filmo, sukurto judėjimo iniciatyva, peržiūra ir diskusija. Šis filmas buvo pristatytas Kanų festivaliui ir yra laimėjęs apdovanojimą. Laukiame visų Vilniuje, Dailės akademijos gotikinėje salėje.

Brangieji,

Kreipiamės šiandien į Jus prašydami užtarti malda artėjančias Lietuvos jaunimo dienas 2010 „Kelkis ir eik!“ (Mk 2,1-12). Jos įvyks paskutinį birželio savaitgalį Panevėžyje.

Trokštame, kad šis jaunimo susitikimas visų pirma būtų dvasinis ir visos Lietuvos Bažnyčios įvykis. Be visų rūpesčių ir darbų, kuriuos ruošdamiesi turime atlikti, norime Viešpačiui patikėti kiekvieną jauną žmogų, kurį Jis nori prakalbinti.

Maldos akcija už artėjančias jaunimo dienas prasideda spalio 1, Šventosios Teresėlės, praėjusių LJD 2007 globėjos, dieną ir tęsis iki pat birželio 26 dienos. Kiekvienas mėnuo turi savo ypatingą intenciją, kurią prašome prisiminti savo bendruomenės maldos susirinkimuose ar švenčiant Eucharistiją.

Melskimės vieni už kitus, kad Viešpats mus visus neštų ir kad išmoktume nešti vienas kitą.

*Lietuvos Vyskupų Konferencijos jaunimo pastoracijos vardu,
Pirmininkas Vyskupas Rimantas Norvila*

Dieve, mūsų Tėve, pašvenčiame Tau Lietuvos jaunimo dienas 2010 Panevėžyje. Mes pasitikime Tavimi ir Šventojo Kazimiero užtariamais meldžiame: **Už paskutinius pasiruošimo LJD darbus. Laimink, stiprink ir pagausink visas pastangas.**

➔ Malda už Lietuvos Jaunimo Dienes 2010

Jėzau, Dievo Sūnau,
tikras Dieve ir tikras žmogau, / Pažvelki į mus!

Jėzau, su mumis esantis,
mums gyvenimo žodį skelbiantis,
besąlygiškai mus priimantis, / Kvieski mus!

Jėzau, Mūsų draugus įkvepiantis,
Mūsų tikėjimu pasitikintis,
Mūsų tikėjimu besistebintis, / Lauki mūsų!

Jėzau, Į mūsų troškimus atsiliepiantis,
Turintis galią atleisti nuodėmes,
Mums malonę dovanojantis, / Drąsinki mus!

Jėzau, kviečiantis keltis ir eiti,
pastatantis mus ant kojų,
gydantis mūsų negalias, / Pakelki mus!

Jėzau, perprantantis mūsų širdies sumanymus,
įžvelgiantis mūsų širdies troškimus,
mums tiesą atskleidžiantis, / Pasigailėki mūsų!

Jėzau, mus į tikruosius namus parvedantis,
Mus į gyvenimą sugrąžinantis,
Dangų dėl mūsų praplėšiantis, / Lydėki mus!

Jėzau, Tu esi mūsų Viešpats, Gyvojo Dievo Sūnus,
Didžiausios nuostabos, dėkojimo ir šlovinimo vertas. Amen.